

gerne til at komme istand ved at yde et Bidrag een Gang for alle til Sygepleierfers Uddannelse, til Anskaffelse af Refvisiter og muligt ogsaa til hendes Understøttelse i den første Tid, et Bidrag, som antages at ville udgjøre for hver Sygepleierste mellem 3 og 400 Kr.

Foruden det nævnte Andragende har Ministeriet modtaget høslagte 16 Andragender fra forskjellige Egne af Landet, hvori Foreninger, der nærmest ere dannede som Følge af Læge Trautners Virksomhed i denne Retning, anholde om Statsbidrag, enten til Uddannelse og Etablering af Sygepleierfer, af hvilke enkelte allerede ere under Uddannelse, medens andre ønske snarest muligt at paabegynde den, eller til Etablering af allerede uddannede Sygepleierfer og Sygepleiesagens videre Fremme.

Ministeriet har derefter givet det kgl. Sundhedskollegium Leilighed til at yttre sig over Sagen og har fra Samme under 8de ds. modtaget den ligeledes vedlagte Betænkning, til hvilken man tillader sig at henvise.

Saaledes som Sagen i det Hele foreligger, forekommer det Ministeriet, at der, da Sygepleien, navnlig paa Landet, utvivlsomt de allerfleste Steder er i høi Grad mangelfuld, og da det maa erkjendes for ønskeligt, at Landet efterhaanden kunde blive delagtigt i de Goder, som kunne opnaas ved en Forbedring i denne Henseende, er fuld Tro for det Offentlige til at støtte de Bestræbelser, som fra Befolkningens Side maatte blive udførelde for at skaffe en bedre Sygepleie Indgang. Ministeriet skjønner heller ikke rettere, end at den af Læge Trautner anviste Vej, hvorefter saadanne Bestræbelser nærmest skulde udgaa fra stedbige Foreninger, er den rette, og at der, da det er venteligt, at saadanne Foreninger, navnlig i Begyndelsen og indtil Erkjendelsen af en god Sygepleies overordentlige Betydning er bleven mere almindelig, ikke kunne magte Opgaven, er Grund for Staten til at komme dem til Hjælp, navnlig ved at yde et Bidrag til at faae de af Foreningerne antagne Sygepleierfer uddannede paa et Sygehus samt til deres Etablering. Selvfølgelig bør et Bidrag ikke ydes uden paa Steder, hvor der høves nogen Betryggelse for, at der høves en mere end blot forbigaaende Interesse for Sagen. Imidlertid antager Ministeriet paa den anden Side, at der ikke maa stilles altfor strenge Forbringer i saa Henseende i Begyndelsen, idet man endnu i længere Tid maa gaa ud fra, at Sagen nærmest befinder sig paa et Forsøgsstadium. Ministeriet har saaledes ment, at der kunde være Grund til at yde de Foreninger, som danne sig og som oplyse dels at have en kvalificeret Person til Raadighed til Uddannelse, dels at have tilveiebragt Midler, svarende f. Ex. til 1½ Gang Statsens Bidrag, et Bidrag af indtil 400 Kr. paa de nærmere Vilkaar, at Bidraget, saafremt Uddannelsen ikke sker foreløbig paa Foreningens Regning, kun udbetales med høist 50 Kr. maanedlig i indtil 6 Maaneder imod nærmere Legitimation for, at den Paagjældende virkelig uddannes paa et passende Sted og viser sig stikket til Gjerningen, medens Resten først udbetales imod Bevis for, at Uddannelsen er afsluttet, at den, som uddannes, underkaster sig den Kontrol, som Justitsministeriet nærmere maatte foreskrive — og som her i Staden haabes ydet af Foreningen „det røde Kors“ —, at Foreningen aalig i de 2 første Aar efter Uddannelsen til Ministeriet indgiver Beretning om Foreningens og Sygepleierstens Virksomhed, samt at de Foreningen tilhørende for Statsstiftudet anskaffede Refvisiter i Tilfælde af Foreningens Opøsning kunne fordres afgivne til en anden Forening. Et saaledes ydet Bidrag vil, selv om Foreningen senere ikke maatte være istand til at forfatte sin Virksomhed, efter Ministeriets Mening ikke være spildt, allerede af den Grund, at den uddannede Sygepleierstes Virksomhed paa Stedet, selv om den maatte ophøre, dog altid vil efterlade gavnlige Spor, hvorfor den uddannede Sygepleierste sandsynligvis kan blive til Nytte andre Steder, hvor nye Foreninger danne sig.

Ministeriet skal saaledes i Genhold til det Anførte anbefale, at det ved en Bevilling sættes istand til paa de ovenangivne Vilkaar at yde Bidrag til Foreninger for Sygepleiens Fremme udenfor Hovedstaden, og at der til dette. Med for Finantsaaret 1881—82 bevilges et Beløb af 10,000 Kr. Ministeriet vilde derhos sætte særdeles Pris paa, at der i Betragtning af det Arbejde, som praktiserende Læge L. M. Trautner med Opoffrelse af Tid og Kræfter allerede har ydet i denne Sag, som Ministeriet tillægger en ikke ringe human Betydning, samt for at sætte ham istand til fremdeles at yde Sagen sin personlige Støtte ved at vejlede de Foreninger, som danne sig, og i fornødent Fald yde Ministeriet sin Bistand med Hensyn til Bidragenes rette Anvendelse, blev ydet ham et passende Honorar, som Ministeriet skal foreslaa til 1,000 Kr.